

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

στο σχέδιο νόμου «Τροποποίηση της νομοθεσίας του Συμβουλίου της Επικρατείας και των διοικητικών δικαστηρίων»

Προς τη Βουλή των Ελλήνων

Με το ν. 2721/1999 πραγματοποιήθηκε μεταφορά υποθέσεων της ακυρωτικής αρμοδιότητας του Συμβουλίου της Επικρατείας στα τακτικά διοικητικά δικαστήρια, προκειμένου να επιτευχθεί η αποσυμφόρηση του ανώτατου διοικητικού δικαστηρίου από κατηγορίες υποθέσεων που η φύση και η σπουδαιότητά τους δεν δικαιολογούσαν την απευθείας εκδίκασή τους από αυτό. Ήδη προτείνεται σύμφωνα και με απόφαση της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας (Πρακτικό 7/2001), η συμπλήρωση της παραπάνω ρυθμίσεως και με άλλες κατηγορίες ακυρωτικών διαφορών που μπορεί να εκδικάζονται σε πρώτο βαθμό από τα διοικητικά εφετεία. Δεδομένου δε ότι με τη νέα διατύπωση του άρθρου 95 παρ. 3 του Συντάγματος παρέχεται η δυνατότητα να μην προβλέπεται ο δευτεροβάθμιος έλεγχος του Συμβουλίου της Επικρατείας σε ορισμένες από τις αποφάσεις αυτές, προτείνεται ήδη το ανέκκλητο αποφάσεων σε υπαλληλικές υποθέσεις ήσσονος σημασίας. Η φύση των υποθέσεων αυτών και η περιορισμένη συνήθως μόνο στο πρόσωπο του αιτούντος εμβέλειά τους δεν δικαιολογεί δευτεροβάθμιο ακυρωτικό έλεγχο από το ανώτατο ακυρωτικό δικαστήριο. Εξάλλου, με τις λοιπές διατάξεις του σχεδίου νόμου προτείνονται διάφορα άλλα μέτρα που αποβλέπουν είτε στην αποσυμφόρηση του Δικαστηρίου είτε στην καλύτερη λειτουργία των δικαιοδοτικών σχηματισμών του και της Γραμματείας του.

Ειδικότερα, το άρθρο 1 του σχεδίου ακολουθεί τη νομοτεχνική διατύπωση των νόμων 702/1977 και 2721/1999 με απαρίθμηση των κατηγοριών ακυρωτικών διαφορών που μεταφέρονται στα διοικητικά εφετεία (παρ. 1) και εκείνων που κατ' εξαίρεση του κανόνα εξακολουθούν να παραμένουν στο Συμβούλιο της Επικρατείας (παρ. 2). Έτσι οι νέες κατηγορίες ακυρωτικών διαφορών που προτείνεται να μεταφερθούν με το σχέδιο νόμου είναι κατ' ουσίαν οι εξής: α) εφαρμογή πολεοδομικών μελετών, β) οικοδομικές άδειες και άδειες κοπής δένδρων, γ) σύνδεση οικοδομών με κάθε είδους δίκτυα, δ) εκλογή και γενικά υπηρεσιακή κατάσταση των λεκτόρων στα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα (πανεπιστήμια) και ε) εισαγωγή στην τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Με τα άρθρα 2 και 3 ρυθμίζεται το εκκλητό των οριστικών αποφάσεων των διοικητικών εφετείων επί των ακυρωτικών διαφορών που εκδικάζονται από αυτά σύμφωνα με το άρθρο 1. Κατ' εφαρμογή της αναθεωρημένης διατάξεως του άρθρου 95 παρ. 3 του Συντάγματος, που επιτρέπει πλέον για υποθέσεις ήσσονος σημασίας να θεσπίζεται ένας μόνο βαθμός δικαιοδοσίας (βλ. και Πρακτικό Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας 4/2001), προτείνεται οι συνήθεις υπηρεσιακές μεταβολές των υπαλλήλων να εκδικάζονται σε πρώτο και τελευταίο βαθμό από τα διοικητικά εφετεία. Έτσι, θα εξακολουθήσουν να υπόκεινται σε έφεση μόνο οι υπηρεσιακές μεταβολές του διορισμού, μονιμοποίησης, μετάταξης, προαγωγής σε ορισμένους ανώτερους βαθμούς και λύσεις της υπαλληλικής σχέσης. Επίσης υπόκεινται σε έφεση η εκλογή και οι υπηρεσιακές μεταβολές των λεκτόρων των

πανεπιστημίων, η εισαγωγή και η οριστική απομάκρυνση μαθητών των παραγωγικών σχολών, καθώς και οι μεταβολές της κατάστασης των εφεδρων αξιωματικών.

Με το άρθρο 4 του σχεδίου υπάγεται στην αρμοδιότητα των διοικητικών εφετείων η εκδίκαση σε πρώτο και τελευταίο βαθμό των υπαλληλικών προσφυγών κατά αποφάσεων που επιβάλλουν πειθαρχική ποινή κατώτερη της παύσης ή του υποβιβασμού.

Το άρθρο 5 αναπροσαρμόζει το ποσό της διαφοράς, που αποτελεί κατώτατο όριο για την άσκηση αιτήσεως αναιρέσεως, από 500.000 δρχ. σε 2.000.000 δρχ., ποσό που κρίνεται εύλογο εν όψει της δαπάνης που απαιτείται για την αναιρετική δίκη και του γεγονότος ότι ο ενδιαφερόμενος μπορεί να ασκήσει αίτηση αναιρέσεως ανεξαρτήτως ποσού στην περίπτωση που αποδείξει ότι η διαφορά έχει γι' αυτόν ευρύτερες οικονομικές ή δημοσιονομικές επιπτώσεις.

Η επιχειρούμενη με το άρθρο 6 του σχεδίου τροποποίηση της ήδη ισχύουσας διάταξης αφορά τον τρόπο δημοσιότητας της αποφάσεως συγκροτήσεως των Τμημάτων του Συμβουλίου της Επικρατείας. Αντί της προβλεπόμενης δημοσιεύσεως στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως προτείνεται, ως προσφορότερος τρόπος δημοσιότητας, η ανάρτηση της αποφάσεως στο κατάστημα του Δικαστηρίου. Ο τύπος αυτός δημοσιότητας επιταχύνει παραλλήλως τη διαδικασία συγκροτήσεως και λειτουργίας των Τμημάτων. Εξάλλου, με το ίδιο άρθρο καθίσταται δυνατή η ανάθεση στον Αντιπρόεδρο που δεν προϊσταται Τμήματος (οι οργανικές θέσεις είναι επτά και τα Τμήματα έξι) καθηκόντων αναπληρώσεως Προέδρου Τμήματος. Με τον τρόπο αυτόν αξιοποιείται η εμπειρία του διαθέσιμου Αντιπροέδρου, ο οποίος μέχρι τώρα ασκεί μόνο διοικητικές αρμοδιότητες.

Το άρθρο 7 τροποποιεί το άρθρο 17 παρ. 4 του π.δ.18/1989 με στόχο την αποτροπή καταστρατηγήσεων εκ μέρους των αιτούντων κατά την εισαγωγή των υποθέσεων στα αρμόδια Τμήματα. Έτσι, αν προτάσσεται στο δικόγραφο πράξη που προσβάλλεται προδήλως απαραδέκτως, το Τμήμα θα απορρίψει την αίτηση για την προτασόμενη και θα παραπέμψει την υπόθεση κατά τα λοιπά στον αρμόδιο δικαστικό σχηματισμό.

Για το άρθρο 8 επισημαίνεται ότι το σύστημα της κοινοποίησης με επιμέλεια του αναιρεσείοντος καθιερώθηκε με το άρθρο 4 παρ. 1 του ν. 1470/1984 (ΦΕΚ. 145 Α'), όπως η ρύθμιση είχε τροποποιηθεί ιδίως με το άρθρο 1 παρ. 11 του ν.1968/1991 (ΦΕΚ 150 Α'), είχε δε λειτουργήσει άριστα στη δικαστική πρακτική. Ωστόσο με το άρθρο 32 παρ. 1 του ν. 2721/1999 (ΦΕΚ 112 Α') ανατέθηκε η μέριμνα κοινοποίησης της αιτήσεως αναιρέσεως στη Γραμματεία του οικείου Τμήματος του Συμβουλίου της Επικρατείας. Η νομοθετική αυτή μεταβολή είχε ως αποτέλεσμα να αναλάβει η Γραμματεία την κοινοποίηση όλων των αιτήσεων αναιρέσεως (Δημοσίου, Ν.Π.Δ.Δ. και ιδιωτών) με αποτέλεσμα να δημιουργηθεί δυσβάστακτη επιβάρυνση ιδίως σε περιπτώσεις δικογράφων με σωρευση πολλών αναιρεσιβλήτων (αγωγές αποζημιώσεως). Ήδη προτείνεται η επαναφορά του προηγούμενου νομοθετικού καθεστώτος με επί μέρους βελτιώσεις. Ειδικότερα οι λόγοι που επιβάλλουν την ανάθεση της κοινοποίησης στον αναιρεσείοντα είναι οι ακόλουθοι:

α) Η ανεύρεση της διεύθυνσης του αναιρεσιβλήτου, αν αυτή έχει αλλάξει, η διαπίστωση της προσωπικής του κατάστασης (θάνατος, κληρονόμοι), η επίδοση στους νόμι-

μους εκπροσώπους νομικού προσώπου είναι ευχερέστερη για την ενεργό Διοίκηση, τον αναιρεσιόντα ιδιώτη και τους επαγγελματίες δικαστικούς επιμελητές.

β) Κοινοποιήσεις που γίνονται εκτός της έδρας του Δικαστηρίου από μη επαγγελματίες δικαστικούς επιμελητές παρουσιάζουν σε σημαντικό βαθμό ακυρότητες της έκθεσης επίδοσης ή δεν περιέρχονται εμπροθέσμως στο Δικαστήριο με αποτέλεσμα την αναβολή της δίκης.

γ) Επιδόσεις σε κατοίκους εξωτερικού, που πρέπει να συνοδεύονται από επίσημες μεταφράσεις, είναι πρόδηλο ότι δεν μπορούν να γίνουν και μάλιστα σε σύντομο χρονικό διάστημα με μέριμνα της Γραμματείας του Δικαστηρίου. Επισημαίνεται ότι με την προτεινόμενη ρύθμιση αίρεται η σχετική ακαμψία του πριν από τον ν. 2721/1999 και ήδη επανερχόμενου συστήματος, διότι παρέχεται στο Δικαστήριο η κατ' εκτίμηση των περιστάσεων δυνατότητα και άλλης αναβολής της υποθέσεως αντί για την απευθείας απόρριψη της αιτήσεως.

Σύμφωνα με την ισχύουσα από το 1997 νομοθεσία (άρθρο 3 παρ. 10 στοιχ. γ' του ν. 2479/1997) καθήκοντα Προϊσταμένου Επιθεώρησης στα τακτικά διοικητικά δικαστήρια και στο Ελεγκτικό Συνέδριο ασκεί αντιστοίχως Σύμβουλος Επικρατείας και Σύμβουλος του Ελεγκτικού Συνεδρίου. Μεταξύ των αρμοδιοτήτων του Προϊσταμένου Επιθεώρησης είναι η άσκηση πειθαρχικής δίωξης, η συγκέντρωση των εκθέσεων επιθεώρησης και η διατύπωση παρατηρήσεων, η διόρθωση κατόπιν προσφυγής εκθέσεων επιθεώρησης, η υποβολή γενικής έκθεσης προς τον Υπουργό Δικαιοσύνης κ.λπ.. Για την καλλίτερη οργάνωση και την αναβάθμιση του θεσμού της Επιθεώρησης προτείνεται η ανάθεση των καθηκόντων του Προϊσταμένου σε Αντιπρόεδρο του Συμβουλίου της Επικρατείας και του Ελεγκτικού Συνεδρίου, όπως τούτο άλλωστε προέβλεπε η προϊσχύουσα νομοθεσία (άρθρο 82 παρ. 1 του ν. 1756/1988, άρθρο 13 του ν. 2172/1993, άρθρο 5 παρ. 4 του ν. 2207/1994). Με την προτεινόμενη ρύθμιση του άρθρου 9 εναρμονίζεται εν μέρει το καθεστώς του Προϊσταμένου Επιθεώρησης προς τα ισχύοντα στα πολιτικά και ποινικά δικαστήρια, όπου Προϊστάμενος του Συμβουλίου Επιθεώρησης είναι Αντιπρόεδρος του Αρείου Πάγου (άρθρο 4 παρ. 1 του ν. 2721/1999). Τέλος σημειώνεται ότι κατά την κείμενη νομοθεσία (άρθρο 99 του ν. 1756/1988 όπως ήδη ισχύει) την πειθαρχική δίωξη των παρέδρων και εισηγητών του Συμβουλίου της Επικρατείας και του Ελεγκτικού Συνεδρίου ασκεί ο νεότερος Αντιπρόεδρος. Έτσι, με την επιχειρούμενη ρύθμιση παύει να υφίσταται παράλληλη αρμοδιότητα δύο ανώτατων δικαστών (Αντιπροέδρου και Συμβούλου) για το ίδιο θέμα.

Τέλος το άρθρο 10 του προτεινόμενου σχεδίου ορίζει ότι οι ρυθμίσεις των άρθρων 1, 4 και 5, δηλαδή η μεταφορά ακυρωτικών διαφορών και υπαλληλικών προσφυγών στα διοικητικά δικαστήρια, καθώς και η αναπροσαρμογή του κατώτατου χρηματικού ορίου για την άσκηση της αιτήσεως αναιρέσεως, καταλαμβάνουν και τις εκκρεμείς υποθέσεις.

Αθήνα, 5 Σεπτεμβρίου 2001

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

Μιχ. Σταθόπουλος

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Γ. Παπαντωνίου

ΤΡΟΠΟΠΟΙΟΥΜΕΝΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

άρθρο 1 παρ.1 και 2 του ν.702/1977, όπως αντικαταστάθηκαν από άρθρο 29 παρ.1 του ν.2721/1999 (Άρθρο 1 παρ.1 του σχεδίου νόμου)

1. Στην αρμοδιότητα του τριμελούς διοικητικού εφετείου υπάγεται η εκδίκαση σε πρώτο βαθμό αιτήσεων ακυρώσεως ατομικών πράξεων διοικητικών αρχών, οι οποίες αφορούν:

α) το διορισμό και την εν γένει υπηρεσιακή κατάσταση των υπαλλήλων (πολιτικών, στρατιωτικών και δικαστικών) του Δημοσίου, των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης πρώτης και δεύτερης βαθμίδας και των λοιπών νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου,

β) την εισαγωγή και κατάσταση γενικώς μαθητών των παραγωγικών σχολών των πιο πάνω υπαλλήλων και τις μεταβολές της κατάστασης των έφεδρων αξιωματικών.

γ) την πρόσληψη και την κατάσταση γενικώς του προσωπικού του Δημοσίου, των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης πρώτης και δεύτερης βαθμίδας και των λοιπών νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, ανεξαρτήτως από τη φύση της σχέσης που το συνδέει, καθώς και το προσωπικό γενικώς των ιδιωτικών εκπαιδευτηρίων και φροντιστηρίων,

δ) την εφαρμογή της εκπαιδευτικής νομοθεσίας για τους μαθητές, σπουδαστές, φοιτητές, υποτρόφους και μετεκπαιδευομένους.

ε) την ανάκληση μη συντελεσμένων ρυμοτομικών απαλλοτριώσεων και την άρση διατηρουμένων επί μακρόν ρυμοτομικών βαρών,

στ) την τακτοποίηση, προσκύρωση και αναλογισμό αποζημίωσης ακινήτων,

ζ) το χαρακτηρισμό κτισμάτων ή κατασκευών ως αυθαιρέτων και την εξαίρεσή τους από την κατεδάφιση.

2. Εξακολουθούν να υπάγονται στην κατά πρώτο και τελευταίο βαθμό αρμοδιότητα του Συμβουλίου της Επικρατείας αιτήσεις ακυρώσεως που αφορούν:

α) το διορισμό ή την πρόσληψη και την υπηρεσιακή κατάσταση γενικώς των δικαστικών λειτουργών και των ανωτάτων υπαλλήλων,

β) την προαγωγή από ανώτερο σε ανώτατο βαθμό της υπαλληλικής ιεραρχίας, εκτός από την προαγωγή στο βαθμό του ταξίαρχου ή αντίστοιχο,

γ) την εκλογή και την υπηρεσιακή κατάσταση γενικώς των μελών του διδακτικού ερευνητικού προσωπικού των ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων,

δ) την εισαγωγή στην τριτοβάθμια εκπαίδευση και την αναγνώριση τίτλων σπουδών της αλλοδαπής.

Άρθρο 1 παρ.3 του ν.702/1977 (άρθρο 4 παρ.3 του σχεδίου νόμου)

3. Εις την κατά την παρ. 1 αρμοδιότητα του τριμελούς διοικητικού εφετείου δεν υπάγονται αι κατά την παρ. 4 εδάφιο τρίτον του άρθρου 103 του Συντάγματος προσφυγαί.

Άρθρο 5 παρ.1 του ν.702/1977 (άρθρο 2 σχεδίου νόμου)

Η εκδομένη επί αιτήσεως ακυρώσεως ή τριτανakoπήs οριστική απόφασις του διοικητικού δικαστηρίου υπόκειται εις έφεσιν ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας.

Άρθρο 9 παρ. 1 εδ. 1 του π.δ. 18/1989 (άρθρο 6 παρ. 1 σχεδίου νόμου)

1. Με απόφαση της Ολομέλειας εν συμβουλίω, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, γίνεται η συγκρότηση των Τμημάτων με την κατανομή σε αυτά των μελών του Συμβουλίου και των Παρέδρων.

(«Για την κατανομή λαμβάνονται υπόψη οι προτιμήσεις των αντιπροέδρων και των συμβούλων και ικανοποιούνται υποχρεωτικά κατά σειρά αρχαιότητας. Κατά την κατανομή μπορεί να ορίζονται για κάθε τμήμα και αναπληρωτές σύμβουλοι και πάρεδροι που υπηρετούν σε άλλα τμήματα»).

Η Ολομέλεια μπορεί, αν το επιβάλλουν οι περιστάσεις, να τοποθετεί, μετά από σχετική πρόταση του προέδρου, Συμβούλους και Παρέδρους σε περισσότερα από ένα Τμήματα συγχρόνως, για ορισμένο ή αόριστο χρόνο. Επίσης, μπορεί, όταν κατανέμει το δικαστικό προσωπικό στα Τμήματα, να τοποθετεί αν συντρέχουν κατά την κρίση της σπουδαίοι λόγοι, αποκλειστικά στο Ε΄ Τμήμα έως έξι Παρέδρους για δύο το πολύ χρόνια.

Άρθρο 9 παρ. 2, 3 του π.δ. 18/1989 (άρθρο 6 παρ. 2 του σχεδίου νόμου)

2. Με όμοια απόφαση μπορεί κατά τη λήξη κάθε δικαστικού έτους να γίνεται ανασυγκρότηση των Τμημάτων με την τοποθέτηση σε άλλο Τμήμα τουλάχιστον ενός Συμβούλου και δύο Παρέδρων.

3. Η Ολομέλεια μπορεί να αποφασίζει και την κατανομή των Εισηγητών στα Τμήματα.

(αναρίθμηση των παρ. 2, 3 σε 3 και 4 αντίστοιχα).

Άρθρο 14 παρ. 7 του π.δ. 18/1989 (άρθρο 7 του σχεδίου νόμου)

7. Αν με το ίδιο δικόγραφο προσβάλλονται πράξεις που ανήκουν στην αρμοδιότητα περισσότερων Τμημάτων, η υπόθεση εισάγεται στο Τμήμα που είναι αρμόδιο για τη χρονολογικά προηγούμενη πράξη και εκδικάζεται από αυτό. Οι διατάξεις για το απαράδεκτο λόγω έλλειψης συνάφειας εφαρμόζονται και στην περίπτωση αυτή.

Άρθρο 21 παρ. 4 του π.δ. 18/1989, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο. 32 παρ. 1 του ν. 2721/1999 (άρθρο 8 του σχεδίου νόμου)

4. Σε περίπτωση αιτήσεως αναίρεσεως, η κοινοποίηση αυτής και της πράξης που προβλέπεται στο προηγούμενο άρθρο γίνεται στο αναρρεσίβλητο, μόνως δε της πράξης στον αναρρεσειόντα. Αν στην αίτηση αναίρεσεως δεν αναγράφεται διεύθυνση του αναρρεσίβλητου, χωρίς να γίνεται σε αυτή μνεία ότι από κανένα δικόγραφο του αναρρεσίβλητου δεν προκύπτει η διεύθυνσή του ή αν διαπιστωθεί ότι η διεύθυνση που έχει αναγραφεί είναι εσφαλμένη και δεν φέρεται σε κανένα δικόγραφο του αναρρεσίβλητου, η αίτηση εισάγεται για συζήτηση με ειδική πράξη του Προέδρου ή του Προέδρου του οικείου Τμήματος. Στην περίπτωση αυτήν το δικαστήριο αναβάλλει την εκδίκαση της υπόθεσης και με απόφασή του, που κοινοποιείται στον αναρρεσειόντα, ορίζει νέα δικάσιμο και διατάσσει την κοινοποίηση της απόφασης αυτής και της αναίρεσης και της πράξης του Προέδρου. Αν η κοινοποίηση αυτή δεν γίνει, το δικαστήριο απορρίπτει την αίτηση αναίρεσης ως απαράδεκτη.

Άρθρο 53 παρ. 3 εδ. 1 του π.δ. 18/1989, όπως αντικαταστάθηκε από το άρθρο 36 παρ. 2 του ν. 2721/1999 (άρθρο 5 του σχεδίου νόμου).

3. Δεν επιτρέπεται η άσκηση αίτησης αναίρεσεως όταν το ποσό της διαφοράς που άγεται ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας είναι κατώτερο από 500.000 δραχμές. Το ποσό αυτό μπορεί να αναπροσαρμόζεται με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση του Υπουργού Δικαιοσύνης, μετά από γνώμη της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας. Κατ' εξαίρεση ασκείται παραδεκτώς αίτηση αναίρεσεως με αντικείμενο κατώτερο από το παραπάνω ποσό, όταν με το εισαγωγικό δικόγραφο προβάλλεται από το διάδικο ότι η επίλυση της διαφοράς έχει γι' αυτόν ευρύτερες οικονομικές ή δημοσιονομικές επιπτώσεις που δικαιολογούν την άσκηση της αίτησης. Προκειμένου για διαφορές από ασφαλιστικές εισφορές, φόρους, δασμούς, τέλη και συναφή δικαιώματα, πρόστιμα και λοιπές κυρώσεις, ως ποσό της διαφοράς νοείται το ποσό εισφοράς, φόρου κ.λπ. χωρίς προσαυξήσεις και πρόσθετους φόρους που αμφισβητείται ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας. Οι διατάξεις των προηγούμενων εδαφίων έχουν εφαρμογή και όταν το ένδικο μέσο που ασκήθηκε στο δικαστήριο της ουσίας απορρίφθηκε για τυπικούς λόγους. Όταν η αίτηση αναίρεσεως ασκείται από τον ιδιώτη διάδικο, η αρμόδια κατά περίπτωση αρχή ή το νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου υποβάλλουν στο Συμβούλιο της Επικρατείας, με μέρημα της Γραμματείας του Δικαστηρίου, σημείωμα για το παραπάνω ποσό της διαφοράς. Όταν η αίτηση αναίρεσεως ασκείται από το διάδικο διοικητική αρχή ή το νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου ή από τον προϊστάμενό τους Υπουργό, το εν λόγω σημείωμα συνυποβάλλεται με την κατάθεση του δικογράφου της αίτησης αναίρεσεως.

ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ

Τροποποίηση της νομοθεσίας του Συμβουλίου της Επικρατείας και των διοικητικών δικαστηρίων

Άρθρο 1

1. Οι παράγραφοι 1 και 2 του άρθρου 1 του ν. 702/1977 (ΦΕΚ 268 Α΄), όπως αντικαταστάθηκαν από την παράγραφο 1 του άρθρου 29 του ν. 2721/1999 (ΦΕΚ 112 Α΄), αντικαθίστανται ως εξής:

«1. Στην αρμοδιότητα του τριμελούς διοικητικού εφετείου υπάγεται η εκδίκαση αιτήσεων ακυρώσεως ατομικών πράξεων διοικητικών αρχών που αφορούν:

α) το διορισμό και την εν γένει υπηρεσιακή κατάσταση των λειτουργών και υπαλλήλων (πολιτικών, στρατιωτικών και δικαστικών) του Δημοσίου, των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης πρώτης και δεύτερης βαθμίδας και των λοιπών νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου,

β) την εισαγωγή και κατάσταση γενικά μαθητών των παραγωγικών σχολών των υπαλλήλων της περίπτωσης α΄ του παρόντος και τις μεταβολές της κατάστασης των εφέδρων αξιωματικών,

γ) την πρόσληψη και την κατάσταση γενικά του προσωπικού του Δημοσίου, των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης πρώτης και δεύτερης βαθμίδας και των λοιπών νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, ανεξαρτήτως από τη φύση της σχέσης που το συνδέει,

δ) την εφαρμογή της εκπαιδευτικής νομοθεσίας για

τους μαθητές, σπουδαστές, φοιτητές, υποτρόφους και μετεκπαιδευομένους,

ε) το προσωπικό γενικά των ιδιωτικών εκπαιδευτηρίων και φροντιστηρίων,

στ) την ανάκληση μη συντελεσμένων ρυμοτομικών απαλλοτριώσεων και την άρση διατηρούμενων επί μακρόν ρυμοτομικών βαρών,

ζ) την τακτοποίηση, προσκύρωση και αναλογισμό αποζημίωσης ακινήτων, καθώς και την εφαρμογή πολεοδομικών μελετών,

η) το χαρακτηρισμό κτισμάτων ή κατασκευών ως αυθαιρέτων και την εξαίρεσή τους από την κατεδάφιση,

θ) την έκδοση οικοδομικών αδειών και αδειών για την κοπή δένδρων, καθώς και τη σύνδεση οικοδομών με κάθε είδους δίκτυα.

2. Εξακολουθούν να υπάγονται στην κατά πρώτο και τελευταίο βαθμό αρμοδιότητα του Συμβουλίου της Επικρατείας αιτήσεις ακυρώσεως που αφορούν:

α) το διορισμό ή την πρόσληψη και την υπηρεσιακή κατάσταση γενικά των δικαστικών λειτουργών και των ανώτατων υπαλλήλων,

β) την προαγωγή σε ανώτατο βαθμό της υπαλληλικής ιεραρχίας, εκτός από την προαγωγή στο βαθμό του ταξίαρχου ή αντίστοιχο,

γ) την εκλογή και γενικά την υπηρεσιακή κατάσταση των μελών του διδακτικού ερευνητικού προσωπικού των ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων (πανεπιστημίων), εκτός από τους λέκτορες,

δ) την αναγνώριση τίτλων σπουδών της αλλοδαπής.»

Άρθρο 2

Η παράγραφος 1 του άρθρου 5 του ν. 702/1977 αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Με την επιφύλαξη των οριζόμενων στο άρθρο 5 Α, σε έφεση ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας υπόκεινται οι οριστικές αποφάσεις των διοικητικών εφετειών που εκδίδονται κατά την παράγραφο 1 του άρθρου 1 του παρόντος νόμου επί αιτήσεως ακυρώσεως ή τριτανακοπής.»

Άρθρο 3

Μετά το άρθρο 5 του ν. 702/1977 προστίθεται άρθρο 5Α ως εξής:

«Άρθρο 5Α

Οι αποφάσεις των διοικητικών εφετειών που εκδίδονται επί των διαφορών των περιπτώσεων α', β', γ' και δ' της παραγράφου 1 του άρθρου 1 του παρόντος νόμου δεν υπόκεινται σε έφεση. Εξαιρούνται και υπόκεινται σε έφεση οι διαφορές που αφορούν: α) το διορισμό ή την πρόσληψη, τη μετάταξη, την επιλογή ή προαγωγή σε θέση Προϊσταμένου Τμήματος ή Διεύθυνσης και τη λύση της υπαλληλικής σχέσης των υπαλλήλων (πολιτικών και δικαστικών) του Δημοσίου, των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης πρώτης και δεύτερης βαθμίδας και των λοιπών νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, β) το διορισμό ή τη μονιμοποίηση των στρατιωτικών υπαλλήλων και των υπαλλήλων των σωμάτων ασφαλείας, την αποστρατεία τους και την προαγωγή τους στους βαθμούς του Συνταγματάρχη και του Ταξίαρχου ή αντίστοιχους, γ) την εισαγωγή και οριστική απομάκρυνση μαθητών των παραγωγικών σχολών της περίπτωσης β' της παραγράφου 1 του άρθρου 1 του παρόντος νόμου και τις μεταβολές της

κατάστασης των έφεδρων αξιωματικών, δ) την εκλογή και γενικά την υπηρεσιακή κατάσταση των λεκτόρων των ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων (πανεπιστημίων).»

Άρθρο 4

1. Στην αρμοδιότητα του τριμελούς διοικητικού εφετείου υπάγεται η εκδίκαση σε πρώτο και τελευταίο βαθμό των υπαλληλικών προσφυγών, εκτός από εκείνες που προβλέπονται στο άρθρο 103 του Συντάγματος, οι οποίες υπάγονται στην αρμοδιότητα του Συμβουλίου της Επικρατείας.

2. Για την εκδίκαση των πιο πάνω προσφυγών εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις των άρθρων 41- 44 του π.δ. 18/1989 (ΦΕΚ 8 Α'), όπως ισχύουν κάθε φορά.

3. Η παράγραφος 3 του άρθρου 1 του ν. 702/1977 καταργείται.

Άρθρο 5

Η πρώτη περίοδος της παραγράφου 3 του άρθρου 53 του π.δ. 18/1989, όπως η παράγραφος αυτή αντικαταστάθηκε από την παράγραφο 2 του άρθρου 36 του ν. 2721/1999, αντικαθίσταται ως εξής:

«Δεν επιτρέπεται η άσκηση αίτησης αναιρέσεως όταν το ποσό της διαφοράς που άγεται ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας είναι κατώτερο από δύο εκατομμύρια (2.000.000) δραχμές.»

Άρθρο 6

1. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 9 του π.δ. 18/1989 αντικαθίσταται ως εξής :

«Με απόφαση της Ολομέλειας εν συμβουλιά που αναρτάται στο κατάστημα του Συμβουλίου της Επικρατείας γίνεται η συγκρότηση των Τμημάτων με την κατανομή σε αυτά των μελών του Συμβουλίου και των Παρέδρων.»

2. Στο άρθρο 9 του π.δ. 18/1989 προστίθεται η ακόλουθη παράγραφος 2 και αναριθμούνται οι παράγραφοι 2 και 3 ως παράγραφοι 3 και 4.

«2. Με όμοια απόφαση της Ολομέλειας μπορεί να ανατίθενται σε Αντιπρόεδρο που δεν προΐσταται Τμήματος η άσκηση καθηκόντων αναπλήρωσης Προέδρου Τμήματος.»

Άρθρο 7

Η παράγραφος 7 του άρθρου 14 του π.δ. 18/1989 αντικαθίσταται ως εξής:

«7. Αν με το ίδιο δικόγραφο προσβάλλονται πράξεις που ανήκουν στην αρμοδιότητα περισσότερων Τμημάτων, η υπόθεση εισάγεται στο Τμήμα που είναι αρμόδιο για τη χρονολογικά προηγούμενη πράξη και εκδικάζεται από αυτό. Αν η πράξη αυτή προσβάλλεται απαραδέκτως, το Τμήμα μπορεί είτε να εκδικάσει εξ ολοκλήρου την υπόθεση είτε να την παραπέμψει κατά τα λοιπά στον αρμόδιο σχηματισμό. Οι διατάξεις για το απαραδέκτο λόγω έλλειψης συνάφειας εφαρμόζονται και στην περίπτωση αυτή. Η ρύθμιση αυτή εφαρμόζεται αναλόγως και επί αιτήσεων αναιρέσεως.»

Άρθρο 8

Η παράγραφος 4 του άρθρου 21 του π.δ. 18/1989,

όπως έχει τελικά αντικατασταθεί με την παράγραφο 1 του άρθρου 32 του ν. 2721/1999, αντικαθίσταται ως εξής:

«4. Όταν ασκείται αίτηση αναιρέσεως, κοινοποιείται με επιμέλεια της Γραμματείας του οικείου δικαστικού σχηματισμού, εξήντα τουλάχιστον ημέρες πριν από τη δικάσιμο, πράξη του Προέδρου μαζί με ένα επικυρωμένο αντίγραφο σε απλό χαρτί της αίτησης στον αναιρεσιόνοτα ή στο δικηγόρο ή τον εκπρόσωπο του Δημοσίου ή του νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου που υπογράφει, κατά το άρθρο 17 παρ. 4, το δικόγραφο, έστω και αν δεν είναι διορισμένος στο Πρωτοδικείο Αθηνών. Ο αναιρεσιών, ο δικηγόρος ή ο εκπρόσωπος του Δημοσίου ή του νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου έχει την υποχρέωση να κοινοποιήσει αντίγραφα της πράξης του Προέδρου και της αίτησης αναιρέσεως στον αναιρεσιβλητο είκοσι (20) τουλάχιστον ημέρες πριν από τη δικάσιμο. Αν ο αναιρεσιών παραλείψει την υποχρέωσή του αυτή ή η κοινοποίηση δεν γίνει εμπροθέσμως και νομοτύπως, ο δε αναιρεσιβλητος δεν παραστεί κατά τη συζήτηση της υποθέσεως, η συζήτηση αναβάλλεται αυτεπαγγέλτως για εύλογο χρόνο, κατά τη νέα δε δικάσιμο, αν ο αναιρεσιών και πάλι έχει παραλείψει την υποχρέωσή του αυτή και ο αναιρεσιβλητος δεν παραστεί, η αίτηση αναιρέσεως απορρίπτεται ως απαράδεκτη. Σε κάθε περίπτωση το Δικαστήριο, εκτιμώντας τις περιστάσεις και ιδίως τη δυσχέρεια της κοινοποίησης, μπορεί, ύστερα από αίτηση του αναιρεσιόντος, να αναβάλει περαιτέρω τη συζήτηση της υπόθεσης.»

Άρθρο 9

1. Της Επιθεώρησης των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων και του Ελεγκτικού Συνεδρίου και των δικαστικών λειτουργιών αυτών προϊστάται αντιστοίχως Αντιπρόεδρος του Συμβουλίου της Επικρατείας και του Ελεγκτικού Συνεδρίου που ορίζεται με απόφαση της Ολομέλειας του οικείου Δικαστηρίου.

2. Ο Προϊστάμενος της Επιθεώρησης Αντιπρόεδρος του Συμβουλίου της Επικρατείας και του Ελεγκτικού Συνεδρίου ασκεί όλες τις αρμοδιότητες που σύμφωνα με την μέχρι τώρα ισχύουσα νομοθεσία ανήκουν στον Προϊστάμενο της Επιθεώρησης Σύμβουλο της Επικρατείας και του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

3. Τον Προϊστάμενο της Επιθεώρησης Αντιπρόεδρο του Συμβουλίου της Επικρατείας και του Ελεγκτικού Συνεδρίου αναπληρώνει, σε περίπτωση απουσίας ή κωλύματος, αντιστοίχως Σύμβουλος Επικρατείας ή Σύμβουλος του Ελεγκτικού Συνεδρίου που ορίζεται με απόφαση της Ολομέλειας του οικείου Δικαστηρίου.

4. Στην κλήρωση για τον ορισμό Επιθεωρητών, κατά το άρθρο 82 παράγραφος 2 του ν. 1756/1988, όπως το άρθρο αυτό αντικαταστάθηκε με το στοιχείο Β της παραγράφου 10 του άρθρου 3 του ν. 2479/1997, μετέχουν κατά περίπτωση όλοι οι Σύμβουλοι της Επικρατείας και οι Σύμβουλοι του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

Άρθρο 10

1. Οι διατάξεις των άρθρων 1, 4 και 5 του παρόντος καταλαμβάνουν και τις εκκρεμείς υποθέσεις.

2. Αιτήσεις ακυρώσεως και υπαλληλικές προσφυγές που έχουν ασκηθεί ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας μέχρι την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου αλλά

δεν έχουν συζητηθεί, διαβιβάζονται στο κατά τόπο αρμόδιο διοικητικό εφετείο με πράξη του Προέδρου του οικείου δικαστικού σχηματισμού.

3. Επί αιτήσεων αναιρέσεως με αντικείμενο της διαφοράς κατώτερο από δύο εκατομμύρια (2.000.000) δραχμές, που έχουν ασκηθεί ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας μέχρι την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου αλλά δεν έχουν συζητηθεί, εφαρμόζονται αναλόγως τα οριζόμενα στις παραγράφους 6 έως 8 του άρθρου 12 του ν. 2298/1995 (ΦΕΚ 62 Α'). Ο αναιρεσιών μπορεί, μέσα σε προθεσμία ενενήντα (90) ημερών από την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού, να προβάλει με υπόμνημα ότι η επίλυση της εκκρεμούς διαφοράς έχει γι' αυτόν ευρύτερες οικονομικές ή δημοσιονομικές επιπτώσεις, που δικαιολογούν τη συνέχιση της δίκης. Στην περίπτωση αυτή η υπόθεση εισάγεται υποχρεωτικά για συζήτηση ενώπιον του αρμόδιου δικαστικού σχηματισμού, ο οποίος και αποφαινεται αν συντρέχει ή όχι περίπτωση να καταργηθεί η δίκη.

Άρθρο 11

Η ισχύς του νόμου αυτού αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 5 Σεπτεμβρίου 2001

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Μιχ. Σταθόπουλος

Γ. Παπαντωνίου

Αριθμ. 221/16/2001

ΕΚΘΕΣΗ

Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους
(άρθρο 75 παρ. 1 του Συντάγματος)

στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης «Τροποποίηση της νομοθεσίας του Συμβουλίου της Επικρατείας και των διοικητικών δικαστηρίων»

Με τις διατάξεις του υπόψη νομοσχεδίου τροποποιούνται οι περί του Συμβουλίου της Επικρατείας και των διοικητικών δικαστηρίων διατάξεις.

Ειδικότερα:

1. Επανακαθορίζεται η καθ' ύλην αρμοδιότητα των προαναφερόμενων δικαστηρίων, με τον εκ νέου προσδιορισμό του αντικειμένου των αιτήσεων ακυρώσεως ατομικών διοικητικών πράξεων, που εκδικάζονται από τα δικαστήρια αυτά και τη μεταφορά στην αρμοδιότητα των τριμελών διοικητικών εφετείων της εκδίκασης και άλλων ακυρωτικών διαφορών, οι οποίες εκδικάζονται σήμερα από το Συμβούλιο της Επικρατείας. (άρθρο 1)

2. Συμπληρώνονται οι διατάξεις του ν. 702/1977 και ορίζονται οι κατηγορίες αποφάσεων των διοικητικών εφετείων, επί αιτήσεων ακυρώσεως ή τριτανακοπής, οι οποίες υπόκεινται σε έφεση ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας, καθώς και εκείνες για τις οποίες δεν υφίσταται η δυνατότητα αυτή. (άρθρα 2 και 3)

3. Ορίζεται ότι οι υπαλληλικές προσφυγές, εκτός εκεί-

νων που, κατά το άρθρο 103 Συντάγματος, υπάγονται στην αρμοδιότητα του Συμβουλίου της Επικρατείας (προσφυγές κατά αποφάσεων υπηρεσιακών συμβουλίων που επιβάλλουν τις ποινές της παύσης ή του υποβιβασμού), εκδικάζονται σε πρώτο και τελευταίο βαθμό από τα τριμελή διοικητικά εφετεία, με ανάλογη εφαρμογή των δικονομικών διατάξεων των άρθρων 41-44 του π.δ. 18/1989. *(άρθρο 4)*

4. Αναπροσαρμόζεται (αυξάνεται) από 500.000 σε 2.000.000 δρχ. το κατώτερο όριο της διαφοράς για την παραδεκτή άσκηση αιτήσεως αναιρέσεως ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας. *(άρθρο 5)*

5. α) Τροποποιείται ο τρόπος δημοσιότητας της απόφασης της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας, περί συγκροτήσεως των Τμημάτων αυτού, η οποία συντελείται στο εξής με την ανάρτηση της εν λόγω απόφασης στο κατάστημα του ανωτέρω Δικαστηρίου, χωρίς να απαιτείται πλέον δημοσίευση αυτής στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

β) Παρέχεται η δυνατότητα ανάθεσης καθηκόντων αναπλήρωσης Προέδρου Τμήματος του Συμβουλίου της Επικρατείας σε Αντιπρόεδρο που δεν προΐσταται σε Τμήμα, με απόφαση της Ολομέλειας του Δικαστηρίου αυτού. *(άρθρο 6)*

6. Ρυθμίζονται θέματα που αναφέρονται στη διαδικασία εκδίκασης ακυρωτικών διαφορών ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας, στην περίπτωση πράξης που προσβάλλεται απαραδέκτως, καθώς και στην εκδίκαση και κοινοποίηση αιτήσεων αναιρέσεως. *(άρθρα 7 και 8)*

7. α. Προβλέπεται ότι, τα καθήκοντα του Προϊσταμένου Επιθεώρησης των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων και του Ελεγκτικού Συνεδρίου ανατίθενται σε Αντιπρόεδρο του Συμβουλίου της Επικρατείας και του Ελεγκτικού Συνεδρίου αντίστοιχα.

β. Ρυθμίζονται θέματα που αναφέρονται: i) στις αρμοδιότητες και στην αναπλήρωση του Προϊσταμένου της Επιθεώρησης των ανωτέρω δικαστηρίων,

ii) στην κλήρωση που διενεργείται για τον ορισμό Επιθεωρητών των εν λόγω δικαστηρίων και στην εκδίκαση των εκκρεμών αιτήσεων ακυρώσεων, υπαλληλικών προσφυγών και αιτήσεων αναιρέσεως. *(άρθρα 9 και 10)*

Από τις προτεινόμενες διατάξεις δεν προκαλείται δαπάνη σε βάρος του Κρατικού Προϋπολογισμού.

Αθήνα, 5 Σεπτεμβρίου 2001

Ο Γενικός Διευθυντής
α.α.

Γεώργιος Καρράς